

در نامه «گوهر» این بحث گشوده میشود و صاحب نظران و نقادان میتوانند با رعایت کامل همه جوانب کار هر شعر یا نثر و کتاب و رساله و مقاله را در کمال ادب و نزاکت و انصاف و بطور مسندل و منطقی مورد بحث و نقد قرار دهند و نظرات صائب خود را، آزادانه، ابراز دارند.

این نکته گفتنیست که بر حسب اصول متعارف و متداول جهان، نوشته‌ای و کتابی و بطور کلی اثری در حوزة بحث و نقد صاحب نظران است که برآستی بلندبایه و گرانمایه و نغز و سنجیده و مهم و عالی و صاحب آن عالم و فاضل و محقق و منبج باشد و در حقیقت به ارزش نقد و بحث بیارزد پس از این نظر، انتقاد علامت تکذیر و تحقیر نیست بلکه نشان تکریم و تعظیم است.

گوهر

نقد و بحث

نقد و بحث بر کتاب مجمل التواریخ و القصص

تصحیح شادروان استاد ملک الشعرای بهار

چاپ اول ۱۳۱۸ شمسی

«شدند» با احتمال قوی شدند تصحیف شوند است .	ص ۳۴۵	س ۱
ك غلط و كا صحیح است .	ص ۳۴۶	س ۱۶
ك غلط و كا صحیح است .	ص ۳۴۶	س ۲۶
الف در آخر «مساشكو» غلط است .	ص ۳۴۷	س ۴
«المقهر» صحیح آن المقهر با تشدیدها و كسر راء بدون تنوین است .	ص ۳۴۷	س ۴

* آقای عبدالحمید بدیع الزمانی، استا دانشکده ادبیات و دانشکده الهیات دانشگاه تهران، از ادیبان و دانشمندان گرانمایه معاصر.

«أدور» غلط و «أدوری» یا «آدری» صحیح است .	س ۷	ص ۳۴۷
«اعور» فقط با کسر راء و بدون تنوین صحیح است .	س ۸	ص ۳۴۷
«شوم» ، شؤم با همزه و تنوین بر روی میم صحیح است .	س ۲۱	ص ۳۴۷
«المسی» غلط و نوشتن درست این کلمه چنین است «المسیء»	س ۲۱	ص ۳۴۷
«اذ» بجای آن بهتر است «اذا» گذاشته شود .	س ۲۳	ص ۳۴۷
طا غلط و ط صحیح است .	س ۲۴	ص ۳۴۷
«مفخر» بدون تنوین صحیح است .	س ۶	ص ۳۴۷
ك اشتباه و كا صحیح است.	س ۲۵	ص ۳۴۷
طا در دو مورد اشتباه و ط درست است	س ۲۵	ص ۳۴۷
أدور و آدر هر دو جمع دار است و «دور» نیز جمع دارا است .	س ۲۵	ص ۳۴۷

یادداشت‌هایی بر کتاب «التوصل الی الترمیل»

تالیف بهاء الدین محمد بن مؤید بغدادی

منشی علاءالدین تکش خوارزمشاه . قرن ششم هجری

نصیح شادروان احمد بهمنیار

چاپ تهران - ۱۳۱۵ شمسی شرکت سهامی چاپ

«نعمت و راحت و رحمت» بنظر میرسد که در اصل «نعمت رأفت و راحت رحمت» بوده باشد .	س ۱۲	ص ۱۹
«در دریای» صحیح «دردریای» . درر با دواء که جمع دره است .	س ۲	ص ۲۰
«استدرار ..... (تا اسباب)» بدین طریق باید اصلاح شود : «استدرار ادرار و ارزاق و اعداد اسباب» که کلمه اعداد به کسر همزه مصدر است و بمعنی آماده کردن می‌باشد و «و» بعد از اعداد زائد و غلط است .	س ۷	ص ۲۰
دو کلمه «مطاعم» و «مطامع» یا هر دو باید بایای نکره نوشته شود یا هر دو بدون یاء و آوردن یاء در آخر یکی جزآن دیگری مخمل فصاحت است .	س ۸	ص ۲۰

«مقتضی» غلط و «مقتضای» درست است .	ص ۲۰	س ۱۳
«معظمت مهمات» اظهاراً باید «معضلات و مهمات» باشد .	ص ۲۰	س ۴۱
«دست ندهد» نادرست و اظهار نظر محشی نیز چندان صواب بنظر نمیرسد و شاید «تن در ندهد» بهتر باشد .	ص ۲۰	س ۱۹
در معنی کلمه «انتعاش» مسامحه‌ای رفته است چه در لغت بمعنی «برخاستن و نیرو یافتن بعد از سستی» آمده‌است.	ص ۲۰	س ۸
«افراد روزگار» ظاهراً «افذاذ روزگار» با دو ذال نقطه دار که جمع فذ است بمعنی یگانه و بی مانند .	ص ۲۱	س ۳
«جصص» با «ج» و دو صاد اصلاً معنی ندارد .	ص ۲۱	س ۲۱
«بصدقه» بصورت نکره صحیح نیست و «بالصدقه» با ال درست است .	ص ۲۱	س ۸
«اتفاق» با تای دو نقطه غلط و «انفاق» با نون صحیح است.	ص ۲۱	س ۱۸
«بحصول» متن درست است و آنچه در حاشیه آمده غلط است .	ص ۲۱	س ۱۷
«بالعدل» در اینجا زائد و مخالف سیاق عبارت است و باید فقط «بالسیاسة» باشد .	ص ۲۲	س ۲
«من من» مطابق رسم الخط نادرست و «ممن» صحیح است چنانکه در حاشیه آمده است .	ص ۲۲	س ۱۰
«مداحات» غلط و «مداجات» با جیم صحیح است چنانکه در حاشیه آمده است .	ص ۲۲	س ۱۴
«اقتای که» نادرست و باید «اقتای وی که» باشد .	ص ۲۲	س ۶
«دولت مملکت» «دولت و مملکت» درست است .	ص ۲۲	س ۵